О нуждо, мати непутяща, злісна
Зухвальства підлого, стида гризького!
Ти ясність розуміння тьмиш убого,
Ще, може, в небезпеці хитромисна.

Машин вигадниця ти славнозвісна,
Твій дім і плід простерся так розлого,
Ти — Аргос і нашіптувачка злого,
Сто раз природі смертній ненависна.

Грабіжник низькодушний, на шляхи ти
Вночі ідеш, прочан щоб убивати,
І любо честь тобі багном укрити.

Одна користь від тебе: хто утрати
Не відав і біди не знав носити,
Той не спроможен і добро пізнати.